

قلبِ من با روضه‌ش مغمومه

قلبِ من با روضه‌ش مغمومه
این روایت از خودِ معصومه
جان فدای تو اِنْسِيَّةَ الْحَوْرَا
(اُمِّنا زهرا یا مَظْلومه) ۲

(مَظْلومه مَظْلومه مَظْلومه) ۴

(حالِ من این دنیا آرومه
چون شَفِيعه‌ی فردا خانومه) ۲
حَتّٰی من توو قِیامَت میزنم داد
(اَهلِ عَالَمِ زهرا مَظْلومه) ۲

(مَظْلومه مَظْلومه مَظْلومه) ۶

عِصْمَتِ تو به عَالَمِ معلومه
دُشْمَنِتِ توو قِیامَتِ مَحْکومه
بِیْنِ کُوجِه علی گفت نَزَیدِش
(بی حَیاها زهرا مَظْلومه) ۲

(مَظْلومه مَظْلومه مَظْلومه) ۴

من بِمِیرم حَسَنِتِ مَسمومه
سَمَتِ زینب پُر چِشْمِ شومه
تِه گودالِ اُفتاده حُسینِیتِ
(آخِ بِمِیرم چَقْدَر مَظْلومه) ۳

مَظْلومه مَظْلومه مَظْلومه